

ФІНАНСОВИЙ МЕНЕДЖМЕНТ В ЗАБЕЗПЕЧЕННІ ДІЯЛЬНОСТІ АГРОХОЛДИНГІВ

Минів Р.М., к.е.н., доцент

Жиганов І.О., магістрант 1 курсу спеціальності

«Менеджмент організацій та адміністрування»

Львівський національний університет

ветеринарної медицини та біотехнологій імені С. З. Гжицького

Постановка проблеми. У зарубіжній, а останнім часом і в вітчизняній науковій літературі все більше уваги приділяється окремим аспектам організації фінансового менеджменту в агрохолдингах, але відсутня системність у висвітленні питання, що розглядається.

Виважена політика фінансового забезпечення аграрних холдингів є вирішальною щодо їх конкурентоспроможного, фінансово стійкого функціонування та досягнення успіху на ринку. Тому виявлення та ідентифікація основних імперативів фінансового забезпечення діяльності аграрних холдингів є важливою складовою їх функціонування та необхідною умовою формування стійкої національної економіки [3, с.76].

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Вагомий науковий базис з питань розвитку й функціонування аграрних холдингів та їх фінансового забезпечення, створено такими вченими як В.Г. Андрійчук, С.І. Дем'яненко, Ю.С. Коваленко, М.Ф. Кропивко, М.Й. Малік, Ю.О. Нестерчук, П.Т. Саблук, М.Й. Хорунжий, В.В. Юрчишин та іншими. Проте, особливості формування і використання фінансових ресурсів в системі фінансового забезпечення діяльності аграрних холдингів за умов динамічного фінансового, економічного та правового середовища, потребують систематизації, уточнення та доповнення.

Мета та завдання дослідження. Діагностика стану формування й використання фінансового менеджменту та виявлення і оцінка основних трендів фінансової стратегії розвитку агрохолдингів.

Виклад основного матеріалу. Аграрний холдинг як модель - це сукупність компаній, пов'язаних юридичним відносинами, загальною структурою управління та максимально захищених від впливу зовнішньої середовища (враховуючи поглинання, нестабільність фінансового становища на ринку і самого ринку). Ефективність роботи такої організації залежить від ступеня налагодженості механізму управління як окремими бізнес-одинацями, так і холдингом загалом.

Холдингові компанії мають такі переваги в порівнянні з неінтегрованими комерційними структурами: 1) використання масштабу застосовуваних ресурсів (виробничих фондів, трудових ресурсів); 2) значна концентрація капіталу, який залежно від ринкової кон'юнктури можливо направляти з однієї сфери підприємницької діяльності в іншу; 3) створення незалежної від зовнішніх факторів вертикально інтегрованої системи, яка включає ланцюжок ланок від видобутку сировини до випуску кінцевої продукції; 4) об'єднання виробництва, технічного досвіду та науково-дослідних розробок, можливість інтеграції науки та виробництва; 5) підвищення стійкості бізнесу через управління ризиками та забезпечення безпеки основних майнових активів підприємницького об'єднання. Стратегія мінімізації ризиків передбачає розміщення основних ліквідних активів холдингу в спеціально створених даних для цих цілей структурах; 6) економія на управлінських витратах за допомогою централізації в основному суспільстві ряду повноважень: планування, організація фінансових потоків, централізований бухгалтерський облік, кадрова політика та інформаційне забезпечення; 7) забезпечення єдиної фінансової та податкової політики, які спрямовані на зниження фінансових та податкових втрат.

Система фінансових відносин виражається в розподіл функцій управління та відповідальності між головною та дочірніми компаніями. До цих функцій

можна віднести: стратегічне фінансове планування щодо холдингу в цілому, розробку та затвердження стратегічних планів кожного учасника групи; розробку інвестиційної, кредитної, податкової політики холдингу; регулювання фінансових потоків групи; розробку перспективних фінансових планів, затвердження поточних та оперативних планів; розробку системи бюджетування в групі; визначення системи внутрішнього ціноутворення; затвердження інвестиційних проектів та контроль за ефективністю використання інвестицій; розробку облікової політики з метою бухгалтерського, податкового та управлінського обліку; здійснення консолідованого обліку в групі; затвердження напрямків витрачання під час; контроль над фінансовою діяльністю учасників холдингу.

Узагальнюючи форми організації управління фінансами агрохолдингів як у зарубіжній, так і вітчизняній вчені-економісти наводять таку класифікацію моделей фінансового управління у холдингах:

1. Модель стратегічного фінансового управління.
2. Модель оперативного фінансового управління.
3. Модель стратегічного контролю.
4. Модель фінансового контролю.

Особливість фінансових моделей управління в агрохолдингах полягає в складі функцій, що належать до стратегічного та оперативного рівнів управління, які покладає в головна компанія щодо кожного з компонентів системи фінансової взаємодії холдингу.

Вибір моделі залежить від багатьох факторів, таких як кон'юнктура ринку, галузь економіки, розвиненість законодавства, компетенція менеджерів та ін., але незалежно від обраної моделі існують однакові для всіх інструменти, що дозволяють оцінювати та керувати фінансово господарською діяльністю.

Висновки. Одним з важливих факторів при побудові ефективної внутрішньої структури аграрного холдингу є організація внутрішніх і зовнішніх фінансових потоків.

Список використаних джерел

1. Андрійчук В.Г. Проблемні аспекти регулювання функціонування агропромислових компаній. *Економіка АПК*. №2. 2014. С.5–21.
2. Дем'яненко С.І. Агрохолдинги в Україні: процес становлення та розвитку. *Економіка України*. 2009. № 12. С. 50-61.
3. Зеліско І.М. Імперативи фінансового забезпечення діяльності аграрних холдингів. *Економіка. Менеджмент. Бізнес*. №1(11), 2015.С.76-81.